

ж Мат. 26; 58;
69; Лук. 22;
55. Иоан. 18;
46.

и ж Мат. 26; 71.
Лук. 22; 58.
Иоан. 18; 25.

а Мат. 26; 75.
Лук. 22; 59.
Иоан. 18; 26.
б Дѣян. 2; 7.

в Мат. 26; 75.

И ^жкогато бѣше Петръ долу на дворъ-тъ, 66
идува една отъ слугыни-тъ пѣрвосвященни-
ковы; И като видѣ Петра че ся грѣе, по- 67
гледнѣ го и каза: И ты бѣше съ Исуса
Назарянина. А той ся отрече, и каза: Не 68
знамъ, нито разбирамъ що казувашъ ты.
И ^ижилѣзе вѣнъ на прѣддворіе-то, и пѣ-
тель-тъ попѣ. И слугыня-та, като го видѣ 69
пакъ, наченъ да казува на прѣдстоящы-тъ,
че тойзи е отъ тѣхъ. А той пакъ ся отри-
чаше. ^аИ слѣдъ малко прѣдстоящы-тъ пакъ 70
казувахъ на Петра: Наистинѣ отъ тѣхъ си;
^взащото си Галилеанинъ, и говореніе-то
ти прилича. А той начнѣ да проклѣва и да 71
ся кълне: Не знаѣмъ тогозь челоуѣка, кого-
то казувате. И ^впѣтель-тъ попѣ второй
пакъ. И поменѣ Петръ рѣчь-тъж, който му 72
рече Исусъ: Че прѣди пѣтель-тъ дваждъ
да попѣе, трижды ще ся отречешъ отъ ме-
не. И наченъ да плаче.

ГЛАВА 15.

а Псал. 2; 2.
Мат. 27; 1.
Лук. 22; 66.
25; 1. Иоан.
18; 28. Дѣя.
5; 45. 4. 26.
б Мат. 27; 41.

в Мат. 27; 15.

г Иса. 55; 7.
Иоан. 19; 9.

д Мат. 27; 15.
Лук. 25; 17.
Иоан. 18; 59.

И ^взавчасъ на сутринь-тъ совѣтувахъ ся 1
пѣрвосвященници-тъ съсъ старѣйшины-тъ и
книжници-тъ, и всичкый совѣтъ, и вързахъ
Исуса та ^{го} заведохъ и прѣдадохъ ^{го} на
Пилата. И ^бпопыта го Пилатъ: Ты ли си 2
царь-тъ на Іудей-тъ? А той отговори и ре-
че му: Ты казувашъ. И обвинявахъ го пѣр- 3
восвященници-тъ много. А ^вПилатъ пакъ го 4
попыта и каза: Не отговаряшъ ли нищо?
^гвиждь, колко свидѣлствувать върхъ тебе.
Но ^дИсусъ пакъ не отговори нищо, така 5
що Пилатъ ся чудаеше.

А ^дна праздникъ-тъ пушаше имъ по едно- 6
го отъ запрѣны-тъ, когото бы поискали. А 7
тогази бѣ запрѣнъ нѣкой си на име Варавва,